

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27.9. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Miroslava Vajganta a soudců přísedících [REDACTED] a [REDACTED]

t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED],

narozený [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem a táž adresa pro účely doručování [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

je vinen, že

dne [REDACTED] v době okolo [REDACTED] hodin v [REDACTED], v domě s pečovatelskou službou na adrese [REDACTED], ve [REDACTED]. patře, po předchozí slovní rozepři oběma rukama chytil za ramena poškozeného [REDACTED], narozeného [REDACTED], a tlakem silou zejména na levé rameno jej srazil na podlahu chodby, a to přes to, že byl srozuměn s tím, že poškozený je postižen levostranným ochrnutím a pohybuje se pouze za opory francouzské hole, přičemž poškozený v důsledku pádu na podlahu utrpěl zranění spočívající v zavřené petrochanterické (tzv. chocholíkem probíhající) zlomenině levé stehenní kosti, v důsledku čehož byl v době od [REDACTED] do [REDACTED] hospitalizován na chirurgickém oddělení [REDACTED], kde prodělal operační zákrok stehenní kosti, a dále do [REDACTED] byl hospitalizován v [REDACTED], kde po většinu dne musel udržovat klidový režim na lůžku,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví a činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

a odsuzuje se za to

podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 24 měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 roků.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení dle svých možností a schopností uhradil způsobenou škodu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit škodu způsobenou poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč a poškozené [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak bylo uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení popřel spáchání uvedeného jednání. Uvedl, že toho dne přijel z kola. Šel k bytu a slyšel, že jde někdo po chodbě. Vyšel ven na chodbu a slyšel [REDAKCE], jak se baví s nějakou ženskou. Řekl mu, co vyvádíš. Byl ohnutý, ohýbal se pro boty, chtěl si je schovat do bytu. Jak byl ohnutý, tak ho [REDAKCE] tou holí t'afnul. [REDAKCE] tu hůl odložil a šel na něj, chytil ho a začal s ním t'rást. [REDAKCE] se nezdá, ale má sílu jako lev. Řekl mu, co děláš chlape, co jančíš. Když si [REDAKCE] opřel tu hůlku a šel proti němu, tak normálně k němu šel bez hůlky. Ušel určitě 1,5 metru. Pohyboval se při tom svižně. Udeřil ho holí zezadu na krk (krční páteř). Několikrát ho nachytil, jak byl bez hůlky. [REDAKCE] potom upadnul, ale on vůbec do něj nestrčil, ani ho nepraštil. Jak se mu vytrhnul, tak [REDAKCE] sám upadl na zem. Vytrhl se tak, že rozhodil rukama, [REDAKCE] zavrával a upadl. [REDAKCE] ho pořád omezoval a dělal mu neplechu. Pak začal rvát. Na pana [REDAKCE] si stěžovalo mnoho lidí. Pořád něco dělal, bouchal holí v bytě, dělal naschvály. Pořád mu něco vadilo. Opakovaně ho napadal. V době incidentu si oba vzájemně nadávali. Chtěl mu pomoci, ale on začal nadávat, tak šel pryč. Pan [REDAKCE] mu říkal, že ho nemůže praštit. On byl pořád víc a víc agresivní, dělal všem neplechu, všichni si na něho stěžovali. Neměli dávat k sobě starobní důchodce a nějak tělesně postižené lidi. To nedělalo dobře mezi lidmi v domě. Když [REDAKCE] ležel na zemi, řval, že ho zabije. Nadával i před tím, než upadl. Při hlavním líčení obžalovaný i nadále popíral, že by poškozeného napadl. Uvedl, že problém s p. Voříškem netrvá měsíc, ale už dva a půl roku. Neustále ho svým chováním omezoval, obtěžoval, posílal na něj stížnosti. [REDAKCE] to hlavně zapříčinil, on se jenom bránil. Nenapadal jen jeho, ale i lidi okolo, on ho nenapadl, neměl k tomu důvod. Došlo k tomu tak, že šel po chodbě, byla tam ta paní a slyšel hlasy, že spolu mluví, že někoho otravuje. Ptal se ho, proč mu pořád otravuje život. [REDAKCE] ho napadl, když ho praštil hůlkou do zad. On mu řekl, co dělá, co blbne. Pak po něm poškozený šel. Šli proti sobě, bylo to oboustranné. On se vytrhl, poškozený upadl a spadl zřejmě špatně. Za to on ale nemůže. Poškozený šel po chodbě, on byl doma, slyšel ho, jak šel po chodbě a že s někým mluvil. Vyšel ze dveří a všechno mu to říkal, proč to všechno dělá, proč mu otravuje život. Vzal si boty a pak to všechno přišlo. Potom jak byl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

ohnutý a schovával si boty, mu říkal, ať už to nedělá, nebo že ho fakt vytočí a najednou dostal ránu. Koukal na něho, jak jde, jak odchází, hůlku si odstavuje a jde naproti němu. Šel mu proto naproti. Určitě stál kousek od něj, tak metr možná. Poškozený pak od něj odešel ke skříňkám na elektriku, tam si opřel hůlku a šel proti němu. On proto šel proti němu. Řekl mu, ať mu to nedělá. Pak se chytl, říkal mu, co dělá, že je postižený, ať neblbne. Pak se mu vytrhnul, a poškozený upadl. Nenapadl ho, ani ho neuhodil. Prostě se mu vytrhnul a on upadl. Ještě mu pomáhal, pak vyběhly sousedky. Chtěl mu pomoci a on začal na něj ještě rvát. Byla to strašná slova. Řval na něj, že je zmetek.

3. Svědek poškozený [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že před incidentem měl ochrnutou levou půlku těla, prodělal aneurisma, bylo to v září 2018, od té doby stále rehabilituje. Posledního půl roku ne, od toho napadení nemohl vůbec rehabilitovat. Dále se následkem toho u něj projevila epilepsie. Byl dlouho "ležák". To byl první dva měsíce po aneurisma. Po rehabilitacích, do toho incidentu, začal i "dobře" chodit, samozřejmě s oporou, používá francouzskou hůl jako kompenzační pomůcku a ortézu na noze. Pan [REDAKCE] jeho zdravotní stav moc dobře znal, hned na začátku ho informoval. Dne [REDAKCE] ve [REDAKCE] hodin ho vzbudila rána. Šel odnést jídelní lístek do schránky na budově [REDAKCE], když se vrátil zpátky, ve výtahu si řekl, co když mu bude zase nadávat, a zapnul si nahrávání na svém mobilním telefonu. Došel k bytu číslo [REDAKCE], paní [REDAKCE] zrovna odcházela někam pryč. Dal jí dvě lízátka, ona měla radost. Rozloučili se. On poté pokračoval ke svému bytu. Obžalovaný vyšel z bytu a řekl: „Co tady rozdáváš, ty zmrde“. On mu na to odpověděl, co je ti do toho, to je jen pro hodné lidi. To už byl u té rozvodné skříňe a byl otočený k němu. Viděl, jak [REDAKCE] běží, v předklonu s nataženýma rukama. Odložil hůlku, on ho chytl za ramena a tlačil ho dozadu. Když ho viděl, jak běží k němu, tak volal, co děláš, nic nezabíralo. Obžalovaný ho chytl oběma rukama za ramena a tlačil ho dozadu. Udělal jeden krok zpět, druhý krok už nezvládl udělat a obžalovaný v ten moment začal tlačit na levé rameno více než na pravé. On šel jako do sedu. Měl natažené nohy, dosedl na zadek. Jak ho tlačil, tak to bylo nepříjemné a bolelo to jako blázen. V ten moment, jak byl na zemi a nemohl vůbec nic, na něj začal rvát, tak a teď jsi mě napadl. Při dosedu cítil bolest v levém kyčelním kloubu. Poté začal křičet pomoc, pomoc. Za chvíli se na chodbě objevily tři paní, paní [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jak ležel, tak některá prohlásila, ať mě dají do bytu na postel, což [REDAKCE] hned iniciativně začal dělat. Začal ho zvedat a říkal: „Vstávej, dělej simulante“. Řekl mu, ať z něj dá ruce pryč, hrozně to bolelo. Na chirurgickém oddělení [REDAKCE] jej vyšetřili a druhý den operovali. Co ví, tak má fixovanou šroubem hlavici stehenní kosti, říkají tomu hřeb. Hospitalizován byl ve [REDAKCE] do [REDAKCE], kdy byl sanitním vozem převezen do [REDAKCE]. Zranění jej omezuje v pohybu, téměř celý den (2/3 času) musí ležet, maximálně je schopen se posadit na nějakou chvílku. Není schopen si dojít ani na toaletu, musí používat tzv. toaletní křeslo, na které je schopen se přesunout z postele, ale s oporou, kdy křeslo má hned vedle. Tento stav byl minimálně první dva měsíce, teď už je to o trochu lepší. Už měsíc je na chalupě a může jít volně ven. Celý únor a březen měl strach z [REDAKCE]. Pořád ho zranění omezuje a chodí stále hůř. Před napadením se pohyboval daleko rychleji, teď ho to pořád bolí. Dřív ušel třeba 3 km, teď neujde ani 1/2 km. [REDAKCE] nepřestal s vyhrožováním, strkal do něj, dělal jako že náhodou. Bylo to nepříjemné. Chodit okolo něho je nebezpečné. Celou dobu mu nadával. [REDAKCE] holí neublížil, ani by si to nedovolil. Ví, že jeho šance jsou nula procent. Hůl potřebuje, aby šel, aby mohl stát. Bez pomoci francouzské hole se nemůže pohybovat. Mobil měl v kapse bundy. Bohužel ho vypl brzo. Paní [REDAKCE] s [REDAKCE] na něj křičely, jak je obtěžuje. S těmi nemá dobrý vztah, nedával jim lízátka. Při hlavním líčení vypovídal obdobně jako v řízení přípravném. K aktuálnímu zdravotnímu stavu uvedl, že utrpěl zlomeninu krčku stehenní kosti. V nemocnici byl týden, operace byla

druhý den. Pak byl 2 měsíce na [REDAKCE], kde skoro pořád jenom ležel, tam nebylo možné rehabilitovat skoro vůbec. Na [REDAKCE] byl od [REDAKCE]. V současné době rehabilituje akorát chůzí. Není možné jezdit z chalupy každý den 20 km do [REDAKCE] na rehabilitace, to je finančně neúnosné. Pravidelně rehabilitoval po návratu z nemocnice od [REDAKCE], pak to chtělo jen chodit, chodit, chodit, ale to mu zamezoval strach z toho, že mu obžalovaný pořád vyhrožoval, že mu něco udělá. Řešil to i s policií, s nrap.. [REDAKCE]. Ten si ho pozval a údajně měl 3x podepsat nějaký doklad, že mu už nebude vyhrožovat a stejně se to opakovalo každý den a pokračovalo to pořád až do [REDAKCE], kdy odjel. Rehabilitace se týkala následků jen té nohy. Obžalovaného neudeřil holí, jen jednou reagoval, když obžalovanému jednou večer v 11 hodin řvala televize. Zvonil, nikdo neotevřel, proto šel na balkon a mluvil na obžalovaného a on mu odpověděl dost nevybíravě. To už bylo moc, to vybuchl, ale okamžitě se mu za to omluvil. Nyní chodí o hodně hůř než před tím incidentem, dřív po [REDAKCE] ušel i 4 km, teď neujde ani půl kilometru, neustále to bolí. Před tím zraněním ta noha byla hodně nemocná, ale fungovala asi na 30%. Díky fyzioterapeutce už měl natažené šlachy zhruba na 90%. Teď díky tomu, že nemohl chodit, se mu to zase všechno zkrátilo. Ta pohyblivost je daleko horší. Určitě už nedojde k obnovení stavu před úrazem na té levé noze, protože ji má doživotně kratší. To mu řekl ortopéd. Kamarád [REDAKCE], který u něj přespál, byl svědkem bouchání obžalovaného na zeď, když se šel na záchod vyčůrat.

4. Svědkyně [REDAKCE] k věci uvedla, že incident neviděla. Říkala jí o tom ale paní [REDAKCE] že pan [REDAKCE] jí říkal, že ho napadl pan [REDAKCE]. Měl ho praštit holí a [REDAKCE] měla i vidět bouli, kterou měl pan [REDAKCE]. K oběma zúčastněným uvedla, že oficiální stížnost na pana [REDAKCE] neřešila. Na pana [REDAKCE] dostala neoficiální stížnosti od klientek domu, že je pan [REDAKCE] poslouchá za dveřmi, zda jim nehraje nahlas televize apod. Oficiální stížnosti na pana [REDAKCE] eviduje od pečovatelek, které si stěžují, že je nepříjemný a obtěžující. Panu [REDAKCE] se snažili vysvětlit, že hluk, na který si stěžuje, je běžný provoz domácnosti.

5. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že u incidentu nebyla, ale pan [REDAKCE] jí vyprávěl, že se shýbal pro boty a pan [REDAKCE] ho praštil holí přes záda ke krku. Pan [REDAKCE] se prý bránil, odstrčil pana [REDAKCE] a ten upadl. [REDAKCE] měl mít na zádech bouli, ale tu neviděla, jen ji nahmatala pod oblečením. Radila mu, aby šel k doktoru, ale on to odmítl. Dále jí pan [REDAKCE] řekl, že pan [REDAKCE] musel být nadopovaný, že nechápe, kde se v něm vzala taková síla. K oběma aktérům uvedla, že s panem [REDAKCE] nejsou problémy, naopak pan [REDAKCE] je provokatér, vše mu vadí. Chová se k ošetřovatelkám arogantně, vyzvídá na ostatní. Ohledně pohyblivosti pana [REDAKCE] pak uvedla, že je špatně pohyblivý, pohybuje se šouravou chůzí, levou nohu prakticky tahá za sebou. Vždy používá francouzskou hůl, a to i doma. Levou ruku má prakticky nehybnou.

6. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že toho dne odpoledne byla doma a najednou uslyšela velký křik, byl to pan [REDAKCE]. Když vyšla na chodbu, viděla pana [REDAKCE], jak stojí ve svých dveřích (byt č. [REDAKCE]) a na zemi ležel pan [REDAKCE], ležel až za skříněmi na straně u svého bytu (byt č. [REDAKCE]). Současně s ní vyšly i paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Snažili se panu [REDAKCE] pomoci, ale on křičel, tak ho raději nechali a čekali na záchrannou službu. Pan [REDAKCE] přitom říkal, že jej pan [REDAKCE] uhodil holí po hlavě, že se jen bránil a strčil ho. Pan [REDAKCE] je otravný, všechny obtěžuje a pořád si na něco stěžuje. S panem [REDAKCE] nemá žádné problémy. Pana [REDAKCE] vždy viděla chodit jen šouravou chůzí, používá francouzskou hůl. Nikdy ho bez ní neviděla.

7. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že toho dne potkala pana [REDAKCE], ten jí dal dvě lízátka, poté se rozloučili. O incidentu věděla jen z doslechu. Věděla, že si pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] dělají

naschvály. Hovořila s panem [REDACTED] a ten jí sdělil, že mu pan [REDACTED] bouchá na zeď nebo bouchá prkénkem na záchodě. Ona ale od něj bouchání neslyší. Nemyslí si, že by pan [REDACTED] mohl napadnout pana [REDACTED]. Pan [REDACTED] bez hůlky není schopen jít, jednu ruku vůbec neovládá. Když jde, tak se šourá, prakticky jednu nohu tahá za sebou a vždy se opírá o hůlku.

8. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že [REDACTED] je jejím klientem, dochází k němu 2x až 3x týdně na 30 minut jako fyzioterapeut a provádí s ním rehabilitaci, resp. k němu docházela do toho incidentu na konci [REDACTED]. Chodila k němu v pracovní dny. Pan [REDACTED] má po prodělaném aneurismatu nefunkční levou polovinu těla, spasticitu těla (je stále v křeči), která se zhoršuje ve stresových situacích, chladu apod. Stav před incidentem nebyl dobrý, a to jak psychicky, tak fyzicky, kdy řešil problém s bytem a se sousedem. Nedokázala s ním ani cvičit, jak byl na tom špatně. Pan [REDACTED] se i po bytě musí pohybovat s pomocí francouzské hole, kdy levou ruku vůbec nemůže použít, má ji v křeči stočenou k tělu s prsty sevřenými v pěst a pěst směrem k zemi. Levá noha se mu stáčí směrem dovnitř. Jelikož má p. [REDACTED] nestabilní celou levou nohu, má problém vůbec přejít z postele na lehátko, bez opory hole toho není vůbec schopen. Navíc má strach, že by bez opory mohl upadnout a zranit se. Nebyl by schopen se vůbec zvednout bez pomoci cizí osoby. Není schopen ani stát např. u kuchyňské linky bez opory, resp. si musí sednout, aby se mohl nějak obsloužit. Není schopen sám si např. namazat chléb. P. [REDACTED] se pohybuje pomalu, není schopen udělat normální krok, zejména levou nohou. Pohybuje se stylem, že pravou nohu posune dopředu a levou pomalu přisune, při současně opoře o hůl. Dle jejího názoru není schopen provést prudký koordinovaný pohyb, např. zvednout hůl a nějak s ní máchnout, resp. pokud by toho byl teoreticky schopen, nemohl by tak určitě udělat rychle a prudce, aby tak zdravého člověka překvapil. Pokud by toho byl opravdu teoreticky schopen, tak jedinečně pomalu. Dle jejího názoru p. [REDACTED] nebyl schopen provést takový pohyb, aby někoho udeřil, zejména holí, která mu tvoří oporu. Bez hole by patrně vydržel nehybně stát pár vteřin. P. [REDACTED] je podle jejích zkušeností lehce depresivní. Je jí známo, že rád rozdává, podle něj hodným lidem, lízátka a má z toho radost, když je může potěšit. I ji takto obdaroval. Jak p. Voříška poznala, tak vůči ostatním nevykazuje agresivní sklony. Může však být pro jiné už „otravný“ svými neustálými stížnostmi. Pana [REDACTED] nikdy neviděla, zná ho jen z vyprávění pana [REDACTED]. Nemyslela si, že by pan [REDACTED] byl schopen, vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, někoho napadnout holí, o kterou se opírá.

9. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že s panem [REDACTED] dělala psychoterapie. Stěžoval si na pana [REDACTED], dokonce si stěžoval i oficiálně na sociálním odboru města u paní [REDACTED]. Občas četla jeho dopisy a přišlo jí, že jedná velmi slušně. Slyšela o incidentu, prý měl pan [REDACTED] napadnout pana [REDACTED] holí, ale má za to, že by toho nebyl schopen. Má prakticky ochrnutou levou stranu těla, není schopen prudkých pohybů a i na krátkou vzdálenost musí mít hůl. Pohybuje se velmi pomalu. Považuje ho za přátelského člověka.

10. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že ten den slyšela nářek pana [REDACTED]. Vyšla na chodbu a zde ho viděla ležet na zemi před jeho bytem. Chtěli pana [REDACTED] odnést do bytu, ale to nešlo, tak zavolali záchranku. U incidentu nebyla, jen pan [REDACTED] říkal, že ho měl pan [REDACTED] praštit holí, když otevřel dveře. Věděla o vzájemných konfliktech mezi oběma. Pan [REDACTED] si stěžuje na hluk od pana [REDACTED], ten zase říká, že [REDACTED] vše vadí.

11. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že toho dne slyšela na chodbě nářek, šla se podívat a viděla tam pana [REDACTED] ležet na zemi. Chtěli ho zvednout, ale pro jeho bolest to nešlo, tak ho nechali na místě do příjezdu záchranné služby. Pan [REDACTED] jim říkal, že do něj pan [REDACTED] strčil holí, tak do něj také strčil a on upadl. Věděla, že pan [REDACTED] si stěžoval na pana [REDACTED], že dělá hluk, ale

ona sama nikdy nic neslyšela. Nevěděla, jestli by mohl pan [REDACTED] někoho napadnout, ale bez hole ho nikdy jít neviděla.

12. Svědek [REDACTED], vypověděl, že poškozeného navštěvoval. Většinou si povídali, ale hlavně hráli šachy. Stalo se mu, že tam někdy minulý rok i přespal. Protože má roztroušenou sklerózu, jezdil tam autem. Protože si dal u poškozeného víno, tak tam radši přespal. Tenkrát šel v noci na záchod a po spláchnutí, když šel ze záchodu, slyšel rány do zdi. Domníval se, že poškozený na rány reagoval ta, že řekl „co děláš, je noc, proč boucháš“. A zpoza stěny se ozvalo: „Polez ven kripole, dostaneš“. Bylo to už po půlnoci. Stěny jsou asi tenké, je vše hodně slyšet. Ničeho jiného svědkem nebyl, to byl jediný incident. Vůbec neviděl, že by poškozený chodil bez hole, kvůli stabilitě, spadl by. Jestli byl schopen stát bez hole, svědek nevěděl.

13. Svědek [REDACTED] uvedl, že, zná poškozeného [REDACTED]. Zpracovával případ, který mu byl přidělen jako policistovi. Jinak ho neznal. Poškozený [REDACTED] se na něj obracel s tím, že obžalovaný mu vyhrožuje. Jednou jednal i s panem [REDACTED], snažil se mu domluvit, aby té činnosti zanechal, pokud tak činil. Jednal s ním jen v tom jednom případě.

14. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství bylo zjištěno, že poškozený utrpěl pertrochanterickou (vrcholíkem probíhající) zlomeninu levé stehenní kosti, což je nutné považovat za zranění těžké, pravidelně přesahující dobu léčby delší než 42 dnů, zpravidla mnohaměsíční, kdy je pacient z počátku připoután na lůžku a následně může postupně nohu zatěžovat. Dále znalec uvedl, že pokud poškozený před kritickým momentem odložil francouzskou hůl, vystavil se významně většímu riziku nejen sražení, ale i samovolného prostého pádu z narušení statiky, na kterou byl, jinak zvyklý. Pokud se týká případného úderu francouzskou holí, kterou měl poškozený obžalovaného udeřit, dospěl znalec k závěru, že v žádném případě nemohl poškozený obžalovaného udeřit holí, kterou by měl v levé ruce. Pokud se týká přímého úderu holí, kterou by měl v ruce pravé, znalec uvedl, že nevylučuje středně prudký nebo nepříliš prudký výpad.

15. Dále bylo prováděno dokazování listinnými důkazy, kdy z protokolu o [REDACTED] včetně fotodokumentace je zřejmé, jak to vypadalo na místě samém. Z podání [REDACTED] (č.l. 38), vyplynulo, že žádal, aby bylo zjištěno, jak se obžalovaný choval v předchozích bydlech a dále stížnost, že mu obžalovaný stále vyhrožuje. Z prohlášení poškozeného o dopadu na život vyplynulo, jak úraz ovlivnil jeho další život. Z lékařských zpráv soud zjistil, jaké zranění poškozený utrpěl a jak byl léčen. Z popisu zvukového záznamu a záznamu na CD vyplynulo, jak a proč konflikt mezi obžalovaným a poškozeným vznikl. Ze zpráv [REDACTED] včetně příloh bylo zjištěno, že poškozený měl potíže nejen s obžalovaným, ale i s personálem, který mu pomáhal v místě bydliště. Obžalovaný naopak s nikým jiným, kromě poškozeného, problémy neměl. Ze zprávy [REDACTED] vyplynulo, že obžalovaný nikdy nebydlel na adrese [REDACTED] a ze sdělení [REDACTED] bylo zjištěno, že po celou dobu, kdy zde obžalovaný bydlel, nebyly k němu žádné negativní připomínky.

16. Na základě provedeného dokazování soud zjistil následující. Obžalovaný popíral, že by se trestné činnosti vůči poškozenému dopustil. Dle výpovědi obžalovaného tomu mělo být naopak. Sám poškozený ho nejprve fyzicky napadl holí a následně se na něj vrhl. Obžalovaný se pouze vymanil ze sevření poškozeného a ten následně upadl a způsobil si zranění sám. Poškozený naopak uváděl, že jej obžalovaný bezdůvodně napadl, když do něj strčil a tím si způsobil v pádu vážné zranění. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný a poškozený měli mezi sebou velmi špatné vztahy. Z nahrávky, kterou měl soud k dispozici, však zcela jednoznačně

vyplývalo, že to byl obžalovaný, kdo bezdůvodně vulgárně slovně poškozeného napadl. Poškozený mu v žádném případě nenadával a rovněž nebylo zjištěno, že by mu měl vyhrožovat smrtí, jak tvrdil obžalovaný. Z nahrávky je patrné, že obžalovaný začal poškozeného verbálně napadat v čase 3.12 min. slovy: „*Co tady rozdááš ty žebráku zkurvenej*“, v čase 3.16 min. pod dotazu poškozeného svoji předchozí otázku obžalovaný zopakoval a již v čase 3.22 min. jsou slyšet bolestivé výkřiky poškozeného.. Od druhého slovního napadení tak uplynulo jen 6 vteřin. Za tuto dobu, vzhledem k fyzickému handicapu poškozeného, nemohl stačit tolik úkonů, jak tvrdil při popisování incidentu obžalovaný, tzn. uhodit obžalovaného holí, odejít od něho, odložit hůl, vrátit se k obžalovanému a fyzicky jej napadnout. Obžalovaný sice tvrdil, že viděl poškozeného, jak chodí bez hole, a to docela svižně. Toto jeho tvrzení je však zcela osamocené, neboť všechny svědkyně, které se k možnosti pohybu poškozeného vyjadřovaly, vypověděly, že chodil velmi špatně a vždy s holí. Svědkyně [REDAKCE], která poškozeného znala z rehabilitace, jednoznačně potvrdila, že poškozený se pohyboval velmi obtížně a potřeboval k tomu francouzskou hůl. Tato svědkyně nebyla do incidentu nijak zapojená a ani neměla žádný vztah k bytovému domu, proto její svědectví je naprosto nezávislé. Rovněž pochybné je tvrzení obžalovaného, že poškozený ho nejprve udeřil holí, a to z toho důvodu, že z nahrávky vůbec není patrné, že by obžalovaný reagoval na tuto situaci. Pokud by poškozený měl skutečně nejprve obžalovaného uhodit holí, bylo by logické, že by obžalovaný nějakým způsobem reagoval na tento úder. Např. by se ptal, proč ho poškozený udeřil, případně by řekl „au“ nebo něco podobného. To sice obžalovaný tvrdil při své výpovědi před soudem, ale na dané nahrávce vůbec žádná takováto reakce slyšet není. Pouze vulgární nadávky obžalovaného poškozenému, kdy důvodem byla skutečnost, že poškozený dal lízátko jiné nájemnici ([REDAKCE]). Při posuzování věrohodnosti obžalovaného a poškozeného soud zjistil v případě obžalovaného, že nejméně ve třech případech prokazatelně nemluvil pravdu. Z nahrávky není patrné, že by obžalovaný domlouval poškozenému, aby ho neprovokoval, ani že by poškozený obžalovanému vyhrožoval smrtí a svědek Kozák potvrdil, že s obžalovaným jednal o stížnostech poškozeného. Obžalovaný ovšem popřel, že by se svědkem [REDAKCE] o této věci jednal. U samotného poškozeného však žádný takový rozpor v jeho výpovědi zjištěn nebyl. Na základě těchto zjištěných skutečností soud jako pravdivou uznal verzi poškozeného a neuvěřil verzi obžalovaného.

17. Při právním posouzení věci dospěl soud k závěru, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil přinejmenším v úmyslu nepřímém. Obžalovaný dobře znal zdravotní stav poškozeného a musel si být vědom toho, že vzhledem k ochrnutí na levou polovinu těla je stabilita poškozeného značně narušena. Musel tedy předpokládat, že pokud do poškozeného strčí, může následovat nekontrolovaný pád. K tomu také nakonec došlo. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný chtěl úmyslně poškozenému způsobit těžké ublížení na zdraví dle § 145 tr. zákoníku, avšak zcela nepochybně si musel být vědom toho, že úmyslným poveláním poškozeného může na zdraví ublížit. Protože ze znaleckého posudku vyplývalo, že poškozený utrpěl těžké zranění, dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil zločinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. V daném případě se nemohlo jednat o ublížení na zdraví z nedbalosti, protože se nešlo o jednání, které by vyplývalo z nějaké nešikovnosti obžalovaného nebo podobně. Obžalovaný zcela vědomě napadl člověka, který vzhledem ke svému zdravotnímu handicapu nebyl schopen účinně se bránit.

18. Při úvaze o druhu a výměře trestu hodnotil soud povahu a závažnost spáchaného činu, poměry obžalovaného a dosavadní způsob jeho života, jakož i možnosti jeho nápravy. Pokud se týká závažnosti spáchaného činu, je nutné konstatovat, že společenská škodlivost je v tomto případě, vzhledem ke všem zjištěným okolnostem, zvýšená, neboť takové jednání je společensky

velmi nebezpečné, když obžalovaný napadl invalidu, který nebyl schopen se adekvátně bránit. Přehlednout nelze ani následky, které jednáním obžalovaného byly způsobeny. Z opisu rejstříku vyplynulo, že obžalovaný byl doposud 4x soudně trestán, avšak je nutné na něj hledět jako na soudně netrestaného. Navíc se při předchozích odsouzeních nejednalo o násilnou trestnou činnost. Z místa bydliště nebyly k obžalovanému žádné připomínky. Podle § 41 písm. p) tr. zákoníku obžalovanému polehčovalo, že vedl před spácháním trestného činu řádný život. Podle § 42 písm. h) tr. zákoníku obžalovanému naopak přitěžovalo, že spáchal trestný čin vůči osobě zdravotně postižené.

19. Na základě všech shora uvedených důkazů a po jejich zhodnocení, s přihlédnutím k hodnocení osoby obžalovaného, možnostem jeho nápravy a všem rozhodným hlediskům pro ukládání a účel trestu soud vážil, jaký trest obžalovanému uložit. Vzhledem k tomu, že na obžalovaného je nutné hledět jako na soudně trestaného a naposledy byl odsouzen v roce 2009, bylo možné vystačit s pohrůzkou trestem. Obžalovaný byl podle § 146 odst. 3 tr. zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody na dvě léta až osm let. Jako přiměřený byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, když bylo přihlédnuto i ke skutečnosti, že na napjatých vztazích mezi obžalovaným a poškozeným se určitou měrou podílel sám poškozený. Výkon trestu pak byl podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře dvou let, když ze zákona dle § 82 odst. 1 tr. zákoníku lze výkon trestu odložit na jeden rok až pět let, když takto stanovená zkušební doba byla rovněž shledána za dostatečnou. Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku byla obžalovanému zároveň stanovena povinnost, aby v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení dle svých možností a schopností uhradil způsobenou škodu.

20. V adhezním řízení soud rozhodoval o náhradě škody. Se svým nárokem se řádně a včas přihlásil poškozený a Vojenská zdravotní pojišťovna. Pokud se týká zdravotní pojišťovny, byl její nárok přiznán v plné výši, neboť byl řádně doložen. U poškozeného byl přiznán nárok za bolestné, který byl rovněž řádně doložen. Se zbytkem nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť částka 3 000 Kč za vypracování znaleckého posudku není škodou, ale nákladem k uplatnění nároku na náhradu škody a je možné tuto částku vymáhat dle § 154 tr. řádu. Pokud se týká nároku za způsobenou psychickou újmu, byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť zcela nepochybně i svým chováním přispěl k vyhroceným vztahům mezi ním a obžalovaným a zkoumání míry zavinění obou účastníků přesahuje možnosti trestního řízení.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení u podepsaného soudu ve trojím vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Tachově 27.9. 2022

Mgr. Ing. Miroslav Vajgant v.r.
předseda senátu

Tento rozsudek nabyl právní moci ve výroku o vině a škodě dne 5.12.2022. Doložku právní moci připojila dne 20.1.2023 [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].